

Зеркало

Иран за улучшение отношений со всеми странами, кроме США и Израйля

Духовный лидер Ирана аятолла Али Хаменеи исключает вероятность ослабления напряженности в ирано-американских отношениях. Выступая на встрече с иранскими дипломатами, работающими за рубежом, Хаменеи подчеркнул, что Иран стремится улучшить отношения со всеми странами, кроме США и Израйля. По его словам, Соединенные Штаты

делают все возможное, чтобы не допустить экономического развития Ирана. Что же касается Израйля, то Тегеран не признает его как государство. Отношения Ирана с рядом государств Европы и Азии улучшились после 97-го года, когда президентом страны стал умеренный политик Мохаммад Хатами.

Боевые действия в Афганистане

Афганские талибы разворачивают дополнительные силы в ответ на успешные контрнаступления войск противостоящей им коалиции под командованием Ахмада Шаха-Масуда. Силы Шаха-Масуда заняли район Дулатпаша в провинции Лагман. Представитель коалиции сообщил, что в ходе контрнаступления в восточных провинциях Кунар, Лангман, На-

нгархар и в центральной провинции Гор талибы потеряли убитыми 90 человек. Подтверждения информации из независимых источников не поступало. После начала наступления талибов в конце июля — около 200 тысяч мирных жителей бежали в долину Панджшер, покинув свои дома в районе боевых действий.

Украина посылает своих солдат в Косово

Из-за нехватки средств Украина сокращает число военнослужащих, которые будут направлены в Косово для участия в международной миротворческой операции. Вместо планировавшихся 800 военнослужащих

в состав украинского контингента КейФОР войдут лишь 250. Киев будет платить им заработную плату, а расходы на переброску военнослужащих в Косово берет на себя НАТО.

О визите Олбрайт на Ближний Восток

Государственный департамент США в Вашингтоне сообщил подробную программу визита государственного секретаря Мадлен Олбрайт на Ближний Восток. В этом месяце визит был отложен по просьбе израильского премьер-министра Эхуда Барака. Первого

сентября Олбрайт направится в Марокко, а в последующие несколько дней она проведет переговоры в Египте, Израйле и в Палестинской автономии в полосе Газы и Западный берег. Олбрайт также встретится с президентом Сирии Асадом и королем Иордании Абдаллой.

Американские сенаторы посетили Кубу

Два видных американских сенатора завершили визит на Кубу. Они выразили намерение принять меры, направленные на смягчение режима экономических санкций против Гаваны, чтобы дать возможность кубинцам покупать американские продовольствие и медикаменты. За последние годы Кубу не посетили политики из США такого высокого ранга. Лидер демократов в Сенате Том Дэйш сказал, что санкции на продовольствие и медикаменты не

служат ни американским, ни кубинским интересам. Сенат США уже принял поправки к законодательству, снимающие санкции против этих товаров, однако их еще должна одобрить палата представителей. Как сообщила корреспондент Би-би-си в Гаване, изменение позиции Вашингтона относительно санкций против Кубы вызвало понимание, что продолжилось вот уже 37 лет эмбарго не могло сместить Фицеля Кастро.

Усмешка специальна для беларускіх мужчын

Вядомая намецкая стыячка Ci Ci Кетч.

Новый символ Франции

Кленовый лист напоминает нам Канаду. Орел ассоциируется с Германией. И только у Франции нет символа, по которому ее сразу же можно было распознать. В эпоху строительства единой Европы создание символа, проводящего республиканские и национальные ценности французского государства, становится неотложной задачей.

В ближайшее время новый символ Французской Республики появится на брошюрах, рекламных плакатах, визитных карточках и другой печатной продукции, выпускаемой государством. Затем последует второй этап: новое изображение будет представлено в центральных и областных административных службах.

Новый символ представляет собой французский флаг, в центре которого изображен стилизованный профиль Марианны в движении. Под ним слова "Французская Республика" и республиканский девиз "Свобода, равенство, братство". Это изображение было единогласно одобрено всеми членами отборочной комиссии. Были также проведены опросы общественного мнения среди групп граждан и государственных служащих, которые высказали свое одобрение.

Действительно, новый символ как нельзя лучше выражает идею республики и величие Франции. В глазах граждан — решение этих идей становится как никогда актуальным в слож-

Канец свету ўсё ж такі адбыўся...

У Турцы ў выніку жадання землятрусу загінула каля двух тысяч чалавек.

17 жніўня жыхары паўночна-заходніх раёнаў Турцыі прачувалі ад моцных падземных штуршковых. Паўночныя людзі спачатку не зразумелі, у чым справа. Сілены ў літаральным сэнсе хадзілі коліям, усё вакол абрушвалася, трэскаўся асфальт.

Эпіцэнтр землятруса знаходзіўся побач з прамысловым горадам Ізміт. Там, дарэчы, вельмі сур'ёзна пашкоджаны нафтаперапрацоўчы завод. Паведмленні пра разбурэнні наступілі таксама са Стамбула, Бурсы, Эскішэхіра і нават Анкары.

Па першасных даных, у выніку землятруса загінула каля 300 чалавек. Але з часам колькасць ахвяр узрастае да 2000. І гэта не ўлічваючы 11000 параненых!

У сувязі з трагічным падзеямі ў Турцыі многія краіны аб'явілі аб гатоўнасці аказаць ёй дапамогу.

На момант падпісання нумара ў друку высвятлялі, які ўдзел у гэтай акцыі прымае наша дзяржава, на жаль, не ўдалося. У Міністэрстве па надзвычайных сітуацыях казалі, што нічога на гэты конт не ведаюць... А звязца з іншымі ведаваннямі па незалежных ад нас прычынах не атрымалася.

Вольга АЛЯКСАНДРАВА.

Эврыка!

Обнаружены кости динозавра, еще не известного науке

Два немецких палеонтолога-любителя обнаружили в Беркшейрской долине в штате Коннектикут кости хищного динозавра, еще не известного науке. Он относится к той группе двуногих ящеров, которые, по мнению

многих ученых, стали родоначальниками птиц. Окаменевший позвонок и часть черепа с челюстью и зубами были раскопаны в слое осадочных пород, возраст которых превышает 150 миллионов лет. Уникальная находка после консервации будет выставлена в музее Юрского периода в городе Эйхштадте.

Материя втягивается в черную дыру

Американские астрофизики из Центра космических полетов имени Годдарда обнаружили первое прямое свидетельство втягивания материи в черную дыру. Выводы Пола Нандры и его коллег основаны на обработке данных, полученных с американско-японской ор-

битальной рентгеновской обсерватории, запущенной в космос в 93-м году. Бортовая аппаратура спутника вела наблюдения за галактикой, расположенной в ста миллионах световых лет от Солнца. Считается, что в центре этого звездного скопления находится сверхмассивная черная

дыра, окруженная газовым диском. Разгоняясь в поле ее тяготения, газ сильно нагревается и излучает рентгеновские кванты. Скорость газовых струй, падающих в центр черной дыры, составляет около десяти миллионов километров в час.

Новый метод диагностики

В августовском номере американского журнала Archives of Surgery опубликовано сообщение о новом методе диагностики тромбоза легких, предложенном Джоном Андерсоном из Кали-

форнийского университета в Дэвисе. Этот тест позволяет с высокой степенью достоверности судить о наличии кровяных сгустков в легких по концентрации углекислого газа в выдыхаемом

Новинка "Тошибы"

По сообщению агентства ДПА, японская электронная корпорация Toshiba в октябре выпустит в продажу первый в мире универсальный дисковый привод. Новая система SD-

R1002 совместима как со стандартными компакт-дисками любого формата, так и с цифровыми дисками DVD. Скорость считывания информации составляет 33 и три десятых ме-

габайта в секунду. Цена дисковода еще не объявлена, но предполагается, что она будет чуть выше 500 долларов.

Полет китайских космонавтов состоится не скоро

Первый пилотируемый орбитальный полет китайского космического корабля с экипажем, скорее всего, состоится не

ранее середины следующего десятилетия. Об этом сообщило полуофициальное агентство China News Service со ссылкой

на заявление одного из руководителей китайской космической программы, сделанное в Пекине группе журналистов.

Мир культуры

Фестиваль крайних радикальных течений

175 театральные и танцевальные представления пройдут в Нью-Йорке с 19 по 29 августа во время третьего ежегодного международного фестиваля крайних радикальных течений музыкального и сценического искусства. Местом проведения выбраны 20 театральных площадок в Нижнем Манхэттене. Представлены 15 стран и 30 американских городов. Одно из самых привлекательных событий фестиваля — авангардный мюзикл Тома Уэйтса.

Личная жизнь звездочки Филби

"Личная жизнь Кима Филби" — так назвали мемуары вдовы знаменитого агента советской разведки, вышедшие в Лондоне. Руфина Филби включила в свою книгу 100 страниц рукописей и частной корреспонденции мужа. Много лет проработав на Москву, Ким Филби, опасаясь ареста британскими спецслужбами, бежал в 63-м году из Бейрута. В СССР в 71-м в Москве Филби женился на Руфине, в 88-м он скончался в московском госпитале КГБ. Пять лет назад Руфина Филби выставила на аукцион Сотбиз личные вещи покойного мужа, они принесли ей почти 300 тысяч долларов. Книга "Личная жизнь Кима Филби" выпущена издательством "Литтл, Браун".

Платье Монро — на аукцион

Платье, которое было надето на Мэрилин Монро в 54-м году на ее свадьбе с бейсбольной звездой Джо Димаджио, будет продано с аукциона 30 сентября. Ожидаемая цена — от 15 до 20 тысяч долларов.

Музей Саввы Морозова

Правительство России издало распоряжение о создании Музея народного искусства имени Саввы Морозова — одного из крупнейших русских коллекционеров и меценатов. Будущий музей станет частью Всероссийского музея декоративно-прикладного и народного искусства.

Рэха

Як хочучь слова забараніць

Час ад часу сляхуа па беларускім радыё перадачу "Разговор по существу" і не перастаю здзіўляцца тым алікцыям, якія робяць вядучыя і іх суб'еднікі, тым паралелям, што праводзяцца падчас гэтай размовы. Ну як не падзякаваць кандыдату гістарычных навук, а зараз, па словах вядучай, вядомаму беларускаму палітыку Сіргею Касіну за тое, што ён алікцыі нам вочы і дапамог разгледзець "што ёсць" у НАТО і па чый віне працягла час вядзецца бамбардзіроўка Югаславіі. Аказваецца, на ўсім віватыва "жыда-масоны" на чале з Клінтанам, Саланай і Мадлен Олбрайт.

Яшчэ больш цікавымі аказаліся словы спецпрадстаўніка Лукашэнка Віктара Кучынскага. Ён прывёў "яскравыя" прыклады, якія сведчаць аб праціўнасці на Беларусі сапраўднай дэмакратыі, у адрозненне ад "так званых" цывілізаваных свету: "Калі негры захоўваюць у ШВА старыя афрыканскія злучэнні штаты, ім не дазваляць зрабіць гэта ўраі. Іх вельмі тое ж так званую дэмакратычную Германію. Там таксама не дазваляць туркам, якіх прыняла вельмі многа, адзіліцца ад Германіі і стварыць сваю "дзяржаву".

Што да чаго, якое дачыненне мае наша дэмакратычная апазыцыя да амерыканскіх неграў ці нямецкіх туркаў — ні я, ні іншыя слухачы так і не зразумелі. Але, уявіцеся, якая глыбіня мыслення, якія філасофскія абав'язанні! Гэта і ёсць сапраўдны ўзровень як нашых палітыкаў пры ўладзе, так і самой улады. Дарэчы, і апазыцыя, і праішчольны ў трых выбарах прэзідэнт, і краіны сапраўднай дэмакратыі і дэпутаты Вярхоўнага Савета 13-

га склікання і шмат іншага, што не па нутры вядучым і сурзуюшым гэтай перадачы, — усё ў іх абавязкова "так званася". Вядзецца, каб падкрэсліць іх несур'ёзнасць і ўзвысіць сваю велічнасць і мудрасць. Ураіла мяне і перадача з удзелам Уладзіміра Яланцава, аднаго з радыёначальнікаў. Свой выступ ён пачаў па расійскай мове "на ўважэння к вядучаму". Тое, што былі такім чынам праігнараваны найвышэйшыя пачуцці беларусаў, гэтага чыноўніка ніколі не хвалявала. Сярод пытанняў, заданых Яланцаву палчас прамога эфіру, было адно ад вельмі нервовага слухача: калі, маўляў, на Беларусі радыё забароняць слова "спадар?" Міжволі парадваўся за гэтага сталага чалавека, у якога толькі і праблема, каб слова гэтак не дапусціць да мікрафона. Вядзецца, і з грашмыма, і са здароўем у яго ўсё ў парадку. А "товарыш" Яланцаў між тым тлумачыў пытанню грамадзяніну, што такі загал ён ужо алдаў, што "словы тое ж нашы, не беларускае, і большыя на радыё адно звучыць не будзе".

Уздыгнуў я і зразумее, што дэмані гэта Яланцаў вядучы ўніверсітэцкія навукі. Быў бы я выкладчыкам, ладзіў па гісторыі беларускай літаратуры ўявілі бы яму не гледзячы. Таму што слова "спадар" ёсць самае што ні ёсць беларускае. Яшчэ ў дапісмовым перыядзе вусным славянскім мовам бы вядомы карань "спадар". Слова ж "гаспадар" у старабеларускай мове ўжывалася са значэннем "уладальнік", "уладальнік" дома альбо маёнтка, а таксама "правіцель" у дачыненні да тытула Вялікага князя Літоўскага. Зафіксавана скарачэнне гэтага

слова, дзе аснова скарачалася ў "осподар", а потым у "сподар". Сучасная форма "спадар" (як самастойная) стала вядома, "товарыш" Яланцаў, ажно з XV стагоддзя, калі згодна з прынятым беларускага вымаўлення і правапісу, яна набыла "аканне". Слова хутка распаўсюдзілася ў жывой мове, аб чым сведчыць яго наяўнасць у розных літаратурных помніках.

А напачатку XVIII стагоддзя ў Баркулабскім летапісе — творы шырока вядомым і які вывучаецца, дарэчы, на факультэце журналістыкі БДУ, што закончылі В. Уладзімір Іванавіч, упершыню з'явіліся і "спадарыня". Пра этымалогію слова "спадар" неаднойчы пісалі В. Ластоўскі, І. Насовіч. А вы хочаце гэтакія слова забараніць — ці не смешна?

Загадаваўся, алікцыі растуць вусны ў гэтай забароне. У свой час да нас у Светлагорск прыязджаў тады яшчэ дэпутат Аляксандр Лукашэнка. Пасля гарачай прамовы тхосы з залы звярнуўся да самага галоўнага антыкарупацыянера са словамі: "Спадар Лукашэнка...". Будучы прэзідэнт і народны заступнік скрыўчыў, нібыта ад зубога болю, і завіў, што вельмі яму не падабаецца такі варот.

А ў нас так: калі што не па нутры пану, то яно — не падабаецца і чэпідзю... Але ці варта так хваляцца ў Яланцаў і ўсёй гэтай кампаніі? Нікога з іх гаспадарамі ўсё роўна не называюць — не заслужылі. Слова гэтак пераходзіла стагоддзі, перажыве і цяперашніх яго забарончыкаў.

Мікалай ПАСЕДЗЬКА.
г. Светлогорск.

Апавяданне

Камбат

Цалы дзень свяціла сонейка, а ў другой палове нечакана чорнай спадзіліся хмары і пайшоў штурх сугне. Вось табе і сакавік, першы вясновы месяц. Наша аўтарэйска — добра ўправаўшан "эпох" мяну па Случайшасці, высвечваліся фарамі снегунагу кругаварш, што ўсцэсала так нечакана.

Мой спадарожнік — крэпкі дзяцюк у вядомым бушлате і з вядлікай парашутнай тарбай, у якіх бамжы шітаюць тару, аб'яваючы свае натхняльныя "сто" без закускі. У мяне фотарапарцёрская кайстра, латаная пералатаная, і сялянскія кошык з боханам наранчанскага хлеба — маім самымым сястрычым пацасцук.

Дзяцюк некай прагна пагладзеў на бохан, алікцыі галодны позірк. Твар змарнеў, некалькі дзён няголены. А я дастаў нокскаладанчак (яго заўсёды бяру з сабой у дарогу), адкрыў добрую лусту ад наранчанскага бохана і працягнуў дзешоку.

— Чаццёўся, у дарозе, як кажучы, рот не павінен закрывацца. Ён узяў хлеб, зірнуў з удзячнасцю, падзякаваў, прагаварыўшы:

— А няўжо ж, праўда ваша. Я ўжо трэці суткі ў дарозе, пераскокваю з аднаго аўтавакзала на другі.

Да лусты наранчанскага хлеба я прапанаваў яму драбнок каўбасы, збыднуў. Харчовы паек рэпарцёра бяру ў дарогу з тае пары, калі галодны і халодны прасядаў у аўто ўсю ноч калі мястэчка Шышычы пад наглядан станкавата кулямета. А ўсё па той прычыне, што ракетчыкі, якія атабарыліся кжырэ непадалёку, выкулілі і скінулі ў канаву ракету і валавозіліся ўсю ноч, усяляючы не на прычыл.

А куляметчыкі пільнавалі шаесей сабраўшы тут некалькі соцень аўтамашын, што спяшаліся на ноч гледзячы. Хто на Мікашчыцы, а хто — у сталіну.

Мой спадарожнік з асалодой прагна ўмяў харчапек, падзякаваўшы, а затым зазначыў:

— Даўно не ёў такога смачнага хлеба. Памятаю, як на мяне бартавік лёг, падарваўшыся на італьянскай міне... І дзве сутак праліжаў... Але тое было пад Кандалтарам. Соняна смаліца, а я піць хацучу... А ўначы над галавой алікцыі зорак — не палічыш... І алікцыі і алікцыі з тае каманды... Мы разаварыліся. Хаця, калі бышч чаравы, больш гаварыў ён. Гаварыў розка, кароткімі фразамі, не саромеючыся ў выказваннях і не азіраючыся на слухачоў — пасажыраў аўто. Гэта, хутчэй, была сподзева былавага камбата, які за дваццаць гадоў службы няхнуў поруху ў свае сорака пасей...

— Я да маткі елі, адна гаруе. За Шышычы, калі павярнуў на Бабоўню і зрабіў кірок на кіламетры востом. У калісе, які да вайны "Плататарскай галавой" зваўся, жылі рэ, а грошай не палічыў. І калісе плаца, самі, вядзецца, якая. Ідэ ленынскім шляхам, шляхам да торбы, як казаў наш вясковы гумарыст — пастух Сева.

Цалы дзень свяціла сонейка, а ў другой палове нечакана чорнай спадзіліся хмары і пайшоў штурх сугне. Вось табе і сакавік, першы вясновы месяц. Наша аўтарэйска — добра ўправаўшан "эпох" мяну па Случайшасці, высвечваліся фарамі снегунагу кругаварш, што ўсцэсала так нечакана.

Мой спадарожнік — крэпкі дзяцюк у вядомым бушлате і з вядлікай парашутнай тарбай, у якіх бамжы шітаюць тару, аб'яваючы свае натхняльныя "сто" без закускі. У мяне фотарапарцёрская кайстра, латаная пералатаная, і сялянскія кошык з боханам наранчанскага хлеба — маім самымым сястрычым пацасцук.

Дзяцюк некай прагна пагладзеў на бохан, алікцыі галодны позірк. Твар змарнеў, некалькі дзён няголены. А я дастаў нокскаладанчак (яго заўсёды бяру з сабой у дарогу), адкрыў добрую лусту ад наранчанскага бохана і працягнуў дзешоку.

— Чаццёўся, у дарозе, як кажучы, рот не павінен закрывацца. Ён узяў хлеб, зірнуў з удзячнасцю, падзякаваў, прагаварыўшы:

— А няўжо ж, праўда ваша. Я ўжо трэці суткі ў дарозе, пераскокваю з аднаго аўтавакзала на другі.

Да лусты наранчанскага хлеба я прапанаваў яму драбнок каўбасы, збыднуў. Харчовы паек рэпарцёра бяру ў дарогу з тае пары, калі галодны і халодны прасядаў у аўто ўсю ноч калі мястэчка Шышычы пад наглядан станкавата кулямета. А ўсё па той прычыне, што ракетчыкі, якія атабарыліся кжырэ непадалёку, выкулілі і скінулі ў канаву ракету і валавозіліся ўсю ноч, усяляючы не на прычыл.

А куляметчыкі пільнавалі шаесей сабраўшы тут некалькі соцень аўтамашын, што спяшаліся на ноч гледзячы. Хто на Мікашчыцы, а хто — у сталіну.

Мой спадарожнік з асалодой прагна ўмяў харчапек, падзякаваўшы, а затым зазначыў:

— Даўно не ёў такога смачнага хлеба. Памятаю, як на мяне бартавік лёг, падарваўшыся на італьянскай міне... І дзве сутак праліжаў... Але тое было пад Кандалтарам. Соняна смаліца, а я піць хацучу... А ўначы над галавой алікцыі зорак — не палічыш... І алікцыі і алікцыі з тае каманды... Мы разаварыліся. Хаця, калі бышч чаравы, больш гаварыў ён. Гаварыў розка, кароткімі фразамі, не саромеючыся ў выказваннях і не азіраючыся на слухачоў — пасажыраў аўто. Гэта, хутчэй, была сподзева былавага камбата, які за дваццаць гадоў службы няхнуў поруху ў свае сорака пасей...

— Я да маткі елі, адна гаруе. За Шышычы, калі павярнуў на Бабоўню і зрабіў кірок на кіламетры востом. У калісе, які да вайны "Плататарскай галавой" зваўся, жылі рэ, а грошай не палічыў. І калісе плаца, самі, вядзецца, якая. Ідэ ленынскім шляхам, шляхам да торбы, як казаў наш вясковы гумарыст — пастух Сева.

Цалы дзень свяціла сонейка, а ў другой палове нечакана чорнай спадзіліся хмары і пайшоў штурх сугне. Вось табе і сакавік, першы вясновы месяц. Наша аўтарэйска — добра ўправаўшан "эпох" мяну па Случайшасці, высвечваліся фарамі снегунагу кругаварш, што ўсцэсала так нечакана.

Мой спадарожнік — крэпкі дзяцюк у вядомым бушлате і з вядлікай парашутнай тарбай, у якіх бамжы шітаюць тару, аб'яваючы свае натхняльныя "сто" без закускі. У мяне фотарапарцёрская кайстра, латаная пералатаная, і сялянскія кошык з боханам наранчанскага хлеба — маім самымым сястрычым пацасцук.

Дзяцюк некай прагна пагладзеў на бохан, алікцыі галодны позірк. Твар змарнеў, некалькі дзён няголены. А я дастаў нокскаладанчак (яго заўсёды бяру з сабой у дарогу), адкрыў добрую лусту ад наранчанскага бохана і працягнуў дзешоку.

— Чаццёўся, у дарозе, як кажучы, рот не павінен закрывацца. Ён узяў хлеб, зірнуў з удзячнасцю, падзякаваў, прагаварыўшы:

— А няўжо ж, праўда ваша. Я ўжо трэці суткі ў дарозе, пераскокваю з аднаго аўтавакзала на другі.

Да лусты наранчанскага хлеба я прапанаваў яму драбнок каўбасы, збыднуў. Харчовы паек рэпарцёра бяру ў дарогу з тае пары, калі галодны і халодны прасядаў у аўто ўсю ноч калі мястэчка Шышычы пад наглядан станкавата кулямета. А ўсё па той прычыне, што ракетчыкі, якія атабарыліся кжырэ непадалёку, выкулілі і скінулі ў канаву ракету і валавозіліся ўсю ноч, усяляючы не на прычыл.

А куляметчыкі пільнавалі шаесей сабраўшы тут некалькі соцень аўтамашын, што спяшаліся на ноч гледзячы. Хто на Мікашчыцы, а хто — у сталіну.

Мой спадарожнік з асалодой прагна ўмяў харчапек, падзякаваўшы, а затым зазначыў:

— Даўно не ёў такога смачнага хлеба. Памятаю, як на мяне бартавік лёг, падарваўшыся на італьянскай міне... І дзве сутак праліжаў... Але тое было пад Кандалтарам. Соняна смаліца, а я піць хацучу... А ўначы над галавой алікцыі зорак — не палічыш... І алікцыі і алікцыі з тае каманды... Мы разаварыліся. Хаця, калі бышч чаравы, больш гаварыў ён. Гаварыў розка, кароткімі фразамі, не саромеючыся ў выказваннях і не азіраючыся на слухачоў — пасажыраў аўто. Гэта, хутчэй, была сподзева былавага камбата, які за дваццаць гадоў службы няхнуў поруху ў свае сорака пасей...

— Я да маткі елі, адна гаруе. За Шышычы, калі павярнуў на Бабоўню і зрабіў кірок на кіламетры востом. У калісе, які да вайны "Плататарскай галавой" зваўся, жылі рэ, а грошай не палічыў. І калісе плаца, самі, вядзецца, якая. Ідэ ленынскім шляхам, шляхам да торбы, як казаў наш вясковы гумарыст — пастух Сева.

— Я да маткі елі, адна гаруе. За Шышычы, калі павярнуў на Бабоўню і зрабіў кірок на кіламетры востом. У калісе, які да вайны "Плататарскай галавой" зваўся, жылі рэ, а грошай не палічыў. І калісе плаца, самі, вядзецца, якая. Ідэ ленынскім шляхам, шляхам да торбы, як казаў наш вясковы гумарыст — пастух Сева.

